

PROTOKOL
MED
REPUBLIKO AVSTRIJO
IN
REPUBLIKO SLOVENIJO
IN DODATNI PROTOKOL
O SPREMEMBAH KONVENCIJE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA V
ZVEZI Z DAVKI NA DOHODEK IN PREMOŽENJE, PODPISANE V LJUBLJANI
1. OKTOBRA 1997, SPREMENJENE S PROTOKOLOM, PODPISANIM V LJUBLJANI
26. SEPTEMBRA 2006

Republika Avstrija in Republika Slovenija sta se v želji, da skleneta Protokol in Dodatni protokol o spremembah Konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje, podpisane v Ljubljani 1. oktobra 1997, spremenjene s protokolom, podpisanim v Ljubljani 26. septembra 2006 (v nadaljevanju: "konvencija"),

sporazumeli:

1. člen

27. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

"27. ČLEN

Izmenjava informacij

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku, se obravnava kot tajnost enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženim pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah. Ne glede na to se lahko informacija, ki jo pridobi država pogodbenica, uporablja za druge namene, kadar se v take druge namene lahko uporablja po zakonodaji obeh držav in če pristojni organ države, ki informacijo daje, tako uporabo dovoli.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonodaji ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zaprosi za informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda te se v nobenem primeru ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, da lahko država pogodbenica zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna ustanova, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi."

2. člen

Državi pogodbenici se po diplomatski poti pisno obvestita, da so končani vsi pravni postopki za začetek veljavnosti tega protokola. Protokol začne veljati prvi dan tretjega meseca od dneva prejema poznejšega navedenega uradnega obvestila. Določbe tega protokola se uporabljajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja ali pozneje v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta protokol.

V POTRDITEV NAVEDENEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta protokol.

SESTAVLJENO v dveh izvornikih v Ljubljani, 28. septembra 2011, v nemškem, slovenskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Avstrijo:

Andreas Schieder m.p.

Za Republiko Slovenijo:

Mateja Vraničar m.p.

DODATNI PROTOKOL

Ob podpisu Protokola o spremembah Konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje, podpisane v Ljubljani 1. oktobra 1997, spremenjene s protokolom, podpisanim v Ljubljani 26. septembra 2006, ki je bil danes sklenjen med Republiko Avstrijo in Republiko Slovenijo, sta se podpisnika sporazumela o teh določbah, ki so sestavni del protokola:

K 27. členu

1. Kadar pristojni organ države prosilke zaprosi za informacije po tej konvenciji, priskrbi pristojnemu organu zaprosene države informacije, s katerimi dokaže njihovo predvideno pomembnost glede na zaprosilo:

- (a) identiteto osebe, ki se zasliši ali preiskuje,
- (b) izjavo o zaprosenih informacijah, vključno z njihovo naravo in obliko, v kateri želi država prosilka prejeti informacije zaprosene države,
- (c) davčni namen, za katerega se zaprosijo informacije,
- (d) razloge za prepričanje, da zaprosene informacije hrani zaprosena država oziroma jih ima ali so pod nadzorom osebe pod jurisdikcijo zaprosene države,
- (e) ime in naslov katere koli osebe, za katero verjame, da bi lahko imela zaprosene informacije, če jo pozna,
- (f) izjavo, da je država prosilka na svojem ozemlju izkoristila vse načine za pridobitev informacij, razen tistih, ki bi povzročili nesorazmerne težave.

2. Razume se, da izmenjava informacij, določena v 27. členu, ne vključuje ukrepov, ki pomenijo naključne poizvedbe.

3. Razume se, da peti odstavek 27. člena ne zahteva, da države pogodbenice izmenjavajo informacije spontano ali avtomatično.

4. Razume se, da je poleg že omenjenih načel pri razlagi 27. člena treba upoštevati tudi načela iz komentarjev OECD, vključno s strokovno opombo, ki jo je pripravil Sekretariat OECD in je priložena temu dodatnemu protokolu.

V POTRDITEV NAVEDENEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta dodatni protokol.

SESTAVLJENO v dveh izvornikih v Ljubljani, 28. septembra 2011, v nemškem, slovenskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Avstrijo:

Andreas Schieder m.p.

Za Republiko Slovenijo:

Mateja Vraničar m.p.

Priloga

Strokovna opomba o petem odstavku 26. člena vzorčne davčne konvencije OECD

V petem odstavku 26. člena vzorčne davčne konvencije OECD je določeno, da bančna tajnost ne more biti ovira za izmenjavo informacij za davčne namene. V 26. členu so določene tudi pomembne varovalke za varstvo zaupnosti informacij o davčnih zavezancih.

Standard zahteva izmenjavo informacij le na zaprosilo. Kadar se zaprosi za informacijo, jo je treba izmenjati le takrat, ko je "predvidoma pomembna" za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje pogodbenice. Državi se ne smeta ukvarjati z naključnimi poizvedbami ali zaprositi za informacije, za katere je malo verjetno, da bi bile pomembne pri davčnih zadevah določenega davčnega zavezanca. Pri sestavljanju zaprosil morajo pristojni organi izkazati predvideno pomembnost zaprosene informacije. Država ne more na primer naključno zaprositi za informacije o bančnih računih, ki jih imajo njeni rezidenti pri bankah v drugi državi. Celo ko gre za nadzor nad davčnim zavezancem, davčna uprava ne zahteva informacije o posameznem davčnem zavezancu, če ni bilo nobene transakcije ali niso bili prepoznani znaki morebitnih transakcij, ki bi bile povezane z drugo državo. Kadar pa davčna uprava odmeri davčno obveznost posameznega davčnega zavezanca in sumi, da ima ta davčni zavezanec v drugi državi bančni račun, lahko pristojni organ zahteva informacijo o tem davčnem zavezancu. To je mogoče tudi, ko je bilo identificiranih več davčnih zavezancev, na primer tistih, ki imajo offshore kreditne kartice bank v drugi državi. Zaprošena država pa mora prej uporabiti vsa domača sredstva za dostop do zaprosenih informacij. Za nadaljnje podrobnosti sta na voljo komentarja k 26. členu vzorčne davčne konvencije OECD in 5. členu vzorčnega sporazuma o izmenjavi informacij.

Pri izmenjavi informacij veljajo pravila o strogi zaupnosti. V 26. členu je izrecno določeno, da se vsaka sporočena informacija obravnava kot tajnost. Uporablja se lahko le za namene, določene v konvenciji. Sankcije za kršitev take tajnosti v vseh državah urejata upravna in kazenska zakonodaja. Praviloma je nepooblaščen razkritje davčnih informacij, ki jih je poslala druga država, kaznivo dejanje, ki se kaznuje z zaporno kaznijo.

Kakor je razvidno iz obrazložitve v komentarju k vzorčni davčni konvenciji OECD in v priročniku o izmenjavi informacij OECD, bančna tajnost ni nezdržljiva z učinkovito izmenjavo informacij za davčne namene. Vse države poznajo bančno tajnost ali pravila o zaupnosti. Izpolnjevanje mednarodno sprejetega standarda o izmenjavi informacij dovoljuje le omejene izjeme pri pravilih o bančni tajnosti in ne bi smelo ogroziti zaupanja državljanov v varstvo njihove zasebnosti.